

Iskaja vsak četrtak
za velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnilstvu v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odpovedi.

Določniki katol. tis-
kovnega društva do-
ležajo list brez po-
sobne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Poseben list dobí
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
tajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do ure poludne.

Štev. 29.

V Mariboru, dne 17. julija 1902.

Tečaj XXXVI.

Sprememba volilnega reda.

V našem deželnem zboru imata nemško-liberalna in nemško-narodna stranka večino glasov, zato imata te dve stranki tudi v deželnem zboru prvo in odločilno besedo. Zdaj hočeta te dve stranki spremeniti deželni volilni red. A kako hočeta to izvesti? Samo na korist meščanskim stanovom in na škodo kmetov in delavskih stanov. Poslanci teh dveh strank so namreč izvoljeni iz grajske in mestne skupine, zato jim je pri srcu samo blagor bogatašev in meščanov. Vendar pristransko delovanje ne bi smelo nikdar predaleč segati. Stranke, katere imajo takorekoč usodo dežele v svojih rokah, bi se vsaj nekoliko morale potruditi, da ostanejo pri krmilu nepristranske. Naša nemško narodna in liberalna stranka se nočeta več tako daleč potruditi, ampak sta z vso drznostjo začeli delati edino v svoje strankarske namene. V predlogu o spremembi volilnega reda predlagata za meščane toliko novih poslaniških mest, da bi kmeti pristali bili na vse večne čase izročeni nadvladi meščanov in grajsčakov. Tukaj pa se mora oglasiti štajerski kmet ter glasno ugovarjati.

V predlogu, s katerim bi se naj spremenil volilni red, zahteva nemška večina deželnega zbora, naj se ustanovi tako zvana nova, četrta kurija, v kateri bi smel voliti vsaki moški, kojega ime je neomadeževano in ki je že 24 let star. Ta kurija bi volila sedem poslancev, in od teh sedem bi jih dobila mesta in trgi tri. Nadalje se zahteva za mesto Gradec odslej po šest,

čuj in strmi, po šest poslancev. Spodnještajerski Slovenci, ki štejejo nad 400.000 duš, imamo samo 8 poslancev. Glas in mesto v deželnem zboru naj bi tudi dobili ljudje, ki bodo gotovo vedno stali ob strani meščanov, to so ravnatelj tehniške šole v Gradcu, ravnatelj višje rudarske šole v Ljubnem in župan mesta Gradec! —

Po predlogu nemške večine bi sedelo v deželnem zboru zanjprej 75 poslancev, a izmed teh bi jih bilo iz kmetov samo 23. Kmetje, izračunite si zdaj na prstih, kako se bodo, ako postane predlog postava, upoštevale v bodoče Vaše kmetijske zahteve. Še je čas, povzdignite po shodih svoj glas proti taki krivični in Vam škodljivi spremembi volilnega reda.

Čast za naše mladeniče.

Glas o vrljih ljudih sega daleč na okoli, ta glas je kakor ogenj, ki sili nezdržno naprej, ako je dobil netivo. Tako se godi tudi z našimi vrlimi slovenskimi mladeniči. Njih neustrašeno in pošteno nastopanje v zadnjih časih zaneslo je glas o njih preko mej zelene štajerske dežele!

Za dan 23. aprila t. l. je povabil ljubljanski škof dr. Anton Bonaventura Jeglič dekane svoje škofije k skupnemu posvetovanju v Ljubljano. Razven dekanov so se udeležili tega zborovanja tudi vodja

krščansko-socialnega gibanja na Kranjskem dr. Krek, glavni urednik »Slovenca« dr. Lampe, urednik »Domoljuba« Smolnikar, profesor dr. Ušeničnik, dr. Opeka, dr. Gruden in drugi. Med drugim so se gospodje tudi posvetovali, kako bi se naj na Kranjskem mnogo bolj kot dosedaj skrbelo za mladeniče. In k tej točki je knez in škof opomnil, da je poslal urednika Smolnikarja celo na Štajersko, da bi tamkaj proučil mladeniško gibanje. Mudil se je v Slovenskih goricah, ker je tam gibanje med mladeniči najbolj živahno. Gosp. kapelan Gomilšek mu je razložil način svojega postopanja pri snovanju in vodstvu mladeniških družb. Na podlagi teh podatkov in na podlagi lastnih studij sestavil je potem urednik »Domoljubov« poseben načrt za Kranjsko, kako se naj vodijo mladeniške družbe. Mi še bomo o tem poročali, danes smo le hoteli naznaniti našim mladeničem, kako daleč je zaslovelo njihovo delovanje in nastopanje.

Urednik »Domoljubov« je poročal o naših mladeničih: »Milota je gledati in poslušati, kako na Štajerskem priprosti kmečki fantje nastopajo na shodih in drug drugega navdušujejo za sveto stvar vere in domovine... Dosti je tam mladeničev, ki izvrstne članke pošiljajo v »Slov. Gospodar« in »Naš Dom«.

Naših slovenskih mladeničev skrb pa naj bo, da si svoje dobro ime, ki so si ga pridobili med slovenskim svetom, ohranijo s tem, da napredujejo v lepi krščanski omiki in goreči narodni zavesti.

Listek.

Čudne sanje.

Prestavil O. Š.

Nekega večera zapustivši svojo umazano kovačnico pride v gostilno tudi čavljar Tonček — v hiši je bila njegova žena »gospodar« in pazila je nanj, kakor pes na čedo ovac —. Po licu je bil razpraskan, kakor če izorano njivo z brano povlačiš.

Takoj so ga začeli dražiti vsi od kraja. Gostilničar Miška ga vpraša, če ni morda telebnil v kako grmovje. Klobučar R. pa hitro dostavi, da je ta grm imel samo »10 ostrih trnov«. Najboljše jo je pogodil čavljar Peter: »Seveda, ostrji trni, pa so zarastli v meso in spadajo k prstom, ki zopet spadajo k rokama, ki je na nje pritrjena njegova Katica, njegova zlata ženkica.«

Ker pa čavljar Tonček ni hotel, da bi se tudi tukaj v gosilni skrunila njegova »moška čast« in poštenje, zato mu tako govorjenje ni bilo nič kaj po volji. — Seveda je že doma pri nakovalu in pri mehu dobre tri ure premišljeval, kako bi pač mogel priti do tako opraskanega lica razen nohtov svoje žene.

Izpije torej kupico in reče: »Vi vsi se motite, baš radi tega sem prišel sem, da vam

povem, na kako čuden način je postalo moje lice tako pisano.

Kakor veste, je bila danes popoldne strašna vročina. Po obedu se vlečem, da bi malo zadremal. Vročina je pripomogla, da sem kmalu zaspal ter začel tako hudo hrliti, da je morala moja Katica pobegniti iz sobe na vrt, da ne bi oglušela. — Sedaj se mi pa začne tako bedasto senjati, kakor še nikoli. Sanjam: —

Vrata se odpro, naša stara mačka pride kakor vsak pošten človek po koncu na dveh nogah v sobo. V desnici ima kakor brivec skledico s penečim se milom, v levici britvo, pod pazduho pa karte. Vse to me je osupnilo, a lasje mi začnejo lezti po koncu, ko začne govoriti in zahteva od mene, naj jo z milom namažem ter ji z britvico popravim bradico in brčice, ker baje mora na obisk. Sosedovi »prelji« se je namreč namnožila družina za pet glav, za pet ko sneg belih mačic s črno pičico na koncu repa. Ob taki priliki se seveda mora »pokazati« z nekoliko tolstimi miškami.

Zastonj sem se izgovarjal, da ne znam podbrijati, da je moja roka pretežka za tako nežen posel — nesrečna mačka hoče biti podbrita. Še le ko sem jo vprašal v svoji zadregi, ne bi li rajše z menoj parkrat vrgla karte, pozabi na to nesrečno podbrijanje, na

»preljinu« družino, vrže britvo in skledico na pod, da je glasno zaropotalo, pa skok! k meni, mi sede na prsa ter začne mešati karte.

»Marjašim«, pravi, »zelo rada, samo staviti morava, zastonj igrati ni kaj zanimivo. Igrala bova vsako igro za miško, in kdor dobi, jo mora takoj tudi snesti.«

Meni se začne obračati želodec: »Hvala lepa! — miši baš ne jem najrajši niti pečeni, še manj pa surovi. — Pa če ti je po volji, igrajva vsako igro za čašo piva, kdor dobi, mora vsakokrat izpiti čašo piva.«

»Brrr«, pravi nato stara muca, se stepe kakor moker pes ter začne pihati v me, kakor urna lokomotiva, »kaj takega niti psi ne pijejo! Toda poslušaj! kdor dobi, popraska drugega po licu, vselej enkrat. Pri tem sedaj ostane in »punktus!«

Kaj sem hotel? Mačka je bila svojeglavna in jaz kot pametnejši sem pustil vse po njenem. — Kartala sva, da je vse pokalo. A ona, čarovnica mačkinja, dobi igro za igro in po vsaki igri (potegne) »nabrusi« muca svoje krempeljice po mojem obrazu, da so se mi kar zvezde delale pred očmi. Ko pa začnem bolj paziti, zapazim, da me ta kosmata čarovnica pri igri goljufava.

Umevno je, da sem se razsrdil in jo začel »podbrijati« s svojimi nohti. Praskala